

VERESS MIKLÓS

Szentvérnep után

BÁLINT SÁNDOR EMLÉKÉNEK

*„Minden temetőben egy angyal
kimegyen, egy angyal megfújja a
trombitáját, mindenki felkél, ahogy
mondtam, hogy mindenki harminckét
éves lesz.”*

(Parasztbiblia)

*Pislog a gáz. Zúg a kályha,
ahogy a szél átaljárja.
Csak én hallom. Szunnyad mélyen
unokám meg feleségem.
Vizslám néha fölneszel;
várja, mikor alszom el.*

*Télidő jön, későn virrad.
Tüze helyén vak a csillag;
nem lök vissza hajnalonta
mindennapi koporsómba,
hogy míg a szél fölriaszt,
elálmodjam ugyanazt;*

*ott térdeljek a templomban,
hol harminckét éves voltam,
s félborosan, félig lázban,
didergőn elimádkozáltam –
ilyen, aki sírni lát
szűz Fekete Máriát.*

*Mintha szeme odajárna
Purgatórium-oltárra:
azon szép arany debence,
közéül fia keresztje –*

*piros vére abba foly.
Körébe sok szent hajol.*

*A szögedi neves piktor,
Hogger János festé egykor
ezerhét száznegyvenhétben,
reménykedvén idvességben,
mit így hirdet általa
Alsóváros temploma.*

*Mert a szép kereszt-medence
irgalom forrása lenne,
ha ki kedvén Krisztus úrnak
hét nagy bűntől megtisztulhat.
Három csöppnyi vér elég
annak, lenn ki tűzben ég.*

*Üdvözültek seregével
maga Péter odatérget,
s ivókagylót tart a kútnál;
holott ő a legfőbb kulcsár,
mégis mintha harmadszor
szólna mind a kakasszó.*

*Árnyékába búvik mármost
niniwei törpe vámos:
tisztult háza, mint a lélek,
vendégeltén Istenének,
hogy szegénnyé lett a juss,
egeké meg Zakeus.*

*Hátulról, hogy vétkét lássa,
Longinus vár: szent a lándzsa.
Az Úr vére ahogy csordult,
szeméről a hályog elmúlt –
írja szögedi barát –
hogy értsed a lött csudát.*

Magdolnát *is* méri Isten,
aki földdel egyelesen
fölszedé gyorsan a Szent Vért,
hogy lemossa *bűnös* testét,
melyben mint a páva járt,
s díszölögtette magát.

Tisztulásra Tőle számít
– Cicellét elhagyva – Dávid.
Hiába, hogy az ő vére,
mégis vére ír *bűnére*:
torpan a holdbéli tánc,
ha eljő a Messiás!

Ádáméva újra boldog:
mert befelé nézhet álmat,
mint mikor vak mert még lenni,
s nem láthatta, hogy a Semmi
méhében a földgolyó
édenkerti embrió.

Becsapta – ezért van ő itt –
Dismas Krisztus üldözőit,
hogy az búzába meneklett,
s még nem hordta a keresztet.
Ezért szent a jobb Lator –
s a másiké a pokol.

A szentképen hátul posztol
végezetül: Pál apostol.
Pallossal ki sok vért ontott –
egy csöppért új ígét mondott,
inségben hogy gazdagon
Tőle váltságunk vagyón.

Ottlenn, láncon tizenhárman
irtóznak tisztító lángban,

*hogy megnyilna ez az oltár,
és a vér a tüzet olná –
általuklan mirriád
lélek kérlel Egy Királyt.*

*Templomából ily vigasszal
izen Havi Boldogasszony:
mintha újra föltámadnánk,
mind harminckét éves volnánk –
fújna angyal harsonát,
hogy szétfújja a halált.*

*Pedig csak a hajnal harsog:
mindennapi gép-koporsók
riadozzák, hogy a lelkem
valahol én ottfeledtem,
s testembe csak visszajár
reggel, mint sötét madár.*

*Mert odavan éjjelente,
ahol az a szép medence,
miben mosdanak a holtak,
kik az ifjúságom voltak:
hány szegedi odaát
zsolozsmázza az imát;*

*s velük mondom is ma hajnal:
Kerülj kereszt, őrizz angyal.
Nehéz álom el ne nyomjon,
az ellenség el ne hagyjon.
Emberségünk álljon mög.
Krisztus vére áldjon mög.*